

www.ketab.ir

دو حکایت ایرانی

عبدالله خراسانی، احمد پینه‌دوزا

نویسنده: فرانسیس جیمز چایلد

ترجمه: رادن احمدی نیا

مدیریت هنری: استودیو مان

طراح جلد: روجا علی نژاد

چاپ و صحافی: نقطه

شابک: ۹۷۸_۶۲۲_۹۲۵۹۵_۰_۴

چاپ اول: پاییز ۱۴۰۱

شمارگان: ۳۰۰ نسخه

قیمت: ۳۵۰۰۰ تومان

ادیات: داستان ترجمه (۲)

۰۹۳۷۲۰۳۴۵۲۴

@maancentre

@ www.maancentre.com

تصاویر حقوق این اثر برای «خانه فرهنگ و هنر مان» محفوظ است.
انتشار و بازرسی این اثر یا قسمی از آن به هر شرطی چاپی، صوتی،
تصویری و انتشار در فضای مجازی، منوط به اجازه کتبی از ناشر است.

سرشناسه: چایلد، فرانسیس جیمز، ۱۸۲۵-۱۸۶۹،
Child, Francis James, 1825-1869

عنوان و نام بدیدآور: دو حکایت ایرانی؛ عبدالله خراسانی، احمد پنهادوز /
فرانسیس جیمز چایلد؛ ترجمه رادنام احمدی نیا
مشخصات نشر: ساری؛ خانه فرهنگ و هنر مان، ۱۴۰۱،

مشخصات ظاهری: ص ۶۸،
شابک: ۹۷۸-۸۲۲-۹۵۹۰--۴

فروش: داستان ترجمه: ۲

موضوع: داستان‌های کوتاه انگلیسی -- قرن ۱۹
موضوع: Short stories, English -- 19th century

شناسه افزوده: احمدی نیا، رادنام، ۱۳۷۷، مترجم
ردی‌بندی کنگره: PZT

ردی‌بندی دیوبیو: ۸۲۲/۸

شماره کتابشناسی ملی: ۸۹۴-۸۸۱

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

الفهرست

۷	یادداشت / ناشر
۱۱	مقدمه / نویسنده
۱۳	حکایت اول: عبدالله خراسانی
۳۵	حکایت دوم: احمد پینه‌دوز

ایداداشت

حکایات و داستان‌های ایرانی در سده‌های متأخر از جایگاه بالایی در ادبیات غرب برخوردار بوده است. ارتباطات سیاسی و فرهنگی، و همچنین ناشناخته بودن این سرزمین تزد فرنگیان، فرصتی شد تا آنها با اشتیاقی فراوان به ایران سفر کرده و ره‌آورد این مسیر را در قالب برداشت‌های هنری و ادبی به کشور مطبوع خود منتقل نمایند که پژوهش و بررسی وجود هر کدام از این مؤلفه‌ها خود پژوهه‌ای است ستრگ.

چه بسیار کتاب‌هایی که در گوشہ و کنار دنیا درباره ایران و در این مورد خاص درباره ادبیات عامه ایران کار شده که ما از وجودشان بی‌خبریم. کتابی که در دست دارید یکی از آنهاست. اثری ناشناخته که نخستین بار در سال ۱۸۸۷ توسط نویسنده، شاعر و استاد دانشگاه آمریکایی، فرانسیس جیمز چایلد (۱۸۲۵ - ۱۸۹۶) در هشتاد صفحه توسط انتشارات کمبریج منتشر شد.

او که امروزه بیشتر به خاطر مجموعهٔ پنج جلدی تصنیف‌های عامه‌پسند انگلیسی و اسکاتلندی (۱۸۸۲-۱۸۹۸) شهرت دارد، استاد بلامنازع بلاغت و سخنوری در دانشگاه هاروارد به شمار می‌رفت که از آثار مثبت او در آن دانشگاه، تأثیر فراوانش بر موقعیت شعر انگلیسی بوده است. وی در کنار انتشار آثار بسیاری در مدت بیست و پنج سال تدریس در هاروارد، نظارت و ویراستاری یک مجموعهٔ صدویی جلدی از آثار انگلیسی زبان را نیز به سرانجام رسانید.

چایلدرین باور بود که تصنیف‌های فولکلور از دوران دموکراتیک تری از تاریخ زندگی پیش رو گذشته‌های دور سرچشمه می‌گیرند، درست زمانی که جامعه به طبقات اجتماعی نوین تفکیک نشده بود و در نتیجه صدای واقعی مردم نیز شنیده می‌شد. او واژه «مردم» را شامل تمام طبقات جامعه از جمله ثروتمند، متوسط و فقیر به حساب می‌آورد.

اگرچه او مجموعه‌های خود را بروی متون دست نویس کهن متمرکز می‌کرد اما به نسخه‌های چاپی که هنوز باقی مانده بودند نیز توجه ویژه‌ای داشت. از این‌رو چایلدریکی از بزرگترین مجموعه‌های ادبیات فولکلور موجود را در کتابخانهٔ دانشگاه هاروارد گردآوری نمود.

او به خوبی درک کرده بود که نوشتار و گفتار خوب برای هر تمدن یا جامعه‌ای چقدر لازم و ضروری است. از نظر وی، نوشتن و گفتن نه تنها وسیلهٔ عملی ای بود که مردم بتوانند از طریق آنها اطلاعات مفید، خواندنی و کارگشا را به اشتراک بگذارند بلکه ابزاری محسوب می‌شد که

جوامع به وسیله آنها قادر خواهند بود ارزش‌های اجتماعی و فرهنگی را نیز تدوین و در اختیار یکدیگر قرار دهنند.

توجه چایلد به ادبیات عامه تابدان حد بود که به سرزنشی بسیار دورتر از آمریکای قرن نوزدهم یعنی ایران نیز توجه داشته باشد. آن‌گونه که خود در مقدمه کوتاهش براین کتاب نوشته، دو حکایت این اثر برگرفته از بخشی از کتاب نماهایی از ایران (۱۸۲۷) اثر سر جان ملکوم^۱ (۱۷۶۹-۱۸۳۳) است. هرچند که بسیاری براین اعتقادند که این کتاب توسط خود ملکوم نوشته نشده، بلکه یکی از همراهان او در یکی از مأموریت‌هایش به ایران آن را به رشته تحریر درآورد. متأسفانه نویسنده واقعی اثر ناشناس مانده و خود را «مسافر» معرفی نمود و در متن نیزار ملکوم با عنوان «ایلچی» یاد کرده است.

«عبدالله خراسانی» و «احمد پینه‌دوز» دو حکایتی است که از کتاب مذکور برداشت شده‌اند. مؤلف در هردوی این داستان‌ها به زندگی دو انسان شریف، ساده‌دل، مؤمن و سليم النفس و اتفاقات عجیبی که با آنها روبه‌رومی شوند پرداخته است و آن‌گونه که از این شکل روایات انتظار می‌رود، آنها در نهایت با توکل به خداوند و صداقت خالصانه شان مزد عمل خود را گرفته و به سرفرازی و بهروزی خواهند رسید.

۱. افسر کمپانی هند شرقی، نویسنده، مورخ و سیاستمداری حاذق که از سوی دولت خود برای بستن قراردادهای سیاسی و بازرگانی سه‌بار به ایران و دریار فاجار سفر کرد. او علاوه بر دستاوردهای موردنظر، چندین کتاب مختلف به نگارش درآورد که یکی از مهمترین آنها کتاب تاریخ کامل ایران است که در سال ۱۸۱۵ منتشر شد.